

AGRFT – veliki klub majhnosti

Ljubljana – Filmi naših študentov so pobirali nagrade vse od Pekinga do Los Angelesa, eden je bil celo nominiran za oskarja, pri nagradah so bili udeleženi skoraj vsi študenti, tako da lahko rečemo, da je bilo študijsko leto 2007/2008 sploh eno najuspešnejših, so bili zadovoljni profesorji na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo (AGRFT), **Marko Naberšnik** (predstojnik filmskega oddelka), **Miran Zupanič** in **Igor Šmid**, ko so na tiskovni konferenci predstavljali akademjsko bilanco. A se je hitro pokazalo, da ima to zadovoljstvo tudi svojo drugo plat. Glavni problem je seveda tako rekoč že legendarna prostorska stiska AGRFT, ki se bo še kar nadaljevala, saj gradnje novega objekta za vse tri umetniške akademije še ni na vidiku. In ne le, da se bo nadaljevala, marveč se bo tudi povečala, saj so na filmskem oddelku že oblikovali tako imenovani bolonjski program, ki ob filmski in televizijski režiji uvaja dve novi smeri – filmsko in televizijsko snemanje ter filmsko in televizijsko montažo, kar pomeni, da se bo v istih tesnih prostorih stiskalo še več študentov. Nič manjši problem ni financiranje produkcije študentskih filmov: takšna produkcija je se-

Filmska in televizijska učilnica na AGRFT, iz katere prihajajo študenti s filmi, ki pobirajo nagrade na vseh festivalih.

veda sestavni del študijskega procesa, vendar je ne financira ministrstvo za visoko šolstvo (nihče ne ve, zakaj ne), marveč Filmski sklad, le da bolj v slogu »kadar utegne«, tako da na AGRFT še danes ne vedo, ali bodo lahko izpeljali letošnji program študentskih filmov. Miran Zupanič je opozoril še na tretji problem, ki je v tem, da njihovi študenti – naj delajo še tako dobre filme – nimajo prav veliko možnosti, da se uresničijo kot ustvarjalci, potem ko zapustijo akademijo. To je torej problem slovenske podhranjene filmske »industrije«.

Na AGRFT so včeraj objavili tudi izid natečaja za Grossmannovo nagrado, ki ga akademija razpisuje že od leta 1995. To je scenarističen natečaj, na katerem lahko sodelujejo študenti slovenskih univerz, ki morajo svoje prispevke oddati pod šiframi, nagrada za odkupljen scenarij pa znaša 1000 evrov. Prvi nagrajenec je bil Jan Cvitkovič, letošnja nagrada pa je namenjena scenariju, ki je bil oddan pod šifro Huevos. Izkazalo se je, da se pod to šifro skriva študentka AGRFT **Barbara Zemljič**. In ko je bil nato prikazan še njen kratki igrani film *Lasje*, se je izkazalo še to, da je Barbara Zemljič tudi odlična režiserka. **zv**